

SZAVAK A MÉLYBŐL

PARTRA VETETT GONDOLATOK

2020 / IV

ÍRÓ ALKOTÓK KLUBJA

Szavak a mélyből

2020/4.

Fotókra írtunk irodalmi est alkotásaiból

(2020. október 5. Győri Központi Könyvtár)

HU ISSN 2498-6429

Lektorálta: Kerecsényi Éva

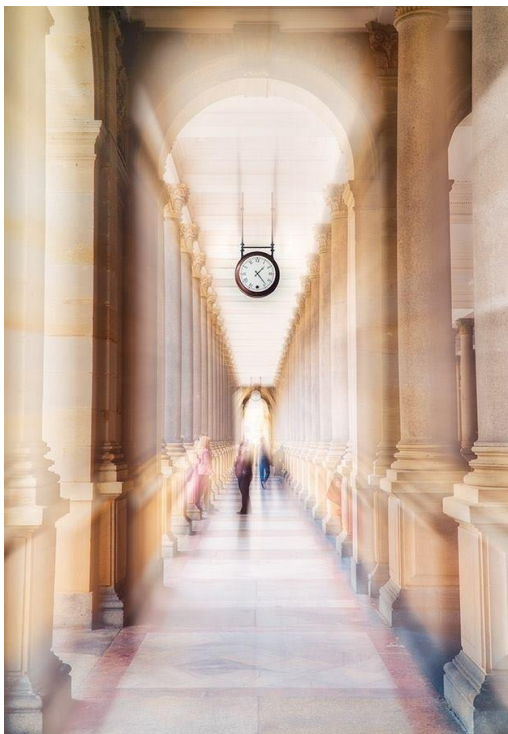
Borító: Ötvös Virág

Készítette: Dittrich Panka

Elérhetőség: iro.alkotok@gmail.com

Vetített versek

(Versek & Képek 2020 tárlatunkból videós részlet)

Fotó: Erdős László

Balassa Péter: Megérzés

Ajtók várnak.
Nyitányai megannyi világnak!
Nem vagyok látnok,
de téves gondolatok, tudom,
csak kizárnak!

Fotó: Nemes Zoltán 'mettor'

Müller L. Péter: Az idő fogságában

Sürget a múlt jövőd vonzásában
Állítsd meg lépted idő fogságában
Hasztalan űzöd, ami elveszett
De visszafordulni már nem lehet

Fényesnek hitt jövőd homályba vész
Állj meg hát vándor, s tudj, merre mész
Életed útja időtlen marad
Ha Tiéd lesz a megélt pillanat

Fotó: v. Bognár Imre

Vönöczkiné Gmeindl Margit: Áhítat

Csókot lehel a perc az arcomra,
míg néma áhítattal vágyom a szót,
az igazat, a tisztán csendülőt,
hogy lelkemig hatoljon, s értsem.

Jelet küldj, a természet templomában,
letérdelek, úgy mondok hálaimeát.
Küldd el hozzám őt, simuljon hozzám,
érezzem szerelme boldog mámorát.

PRÓZÁK:

**/A Könyves Magazin „KÉPALÁ” pályázatára íródott rövid
novellák, felolvasták a szerzők./**

Fotó: Mohai Balázs - Pár akkord és indul a pogó

Ötvös Németh Edit: Indulhat a buli

Indul a buli. Majdnem lekéstem. A kiskrapekért kellett mennem, teniszedzése volt. Anyám második férje az apja, tulajdonképpen féltésók vagyunk. Szeretem dögönyözni az illatos bőrét. Olyan okos, mint a nap. Hallottam a szomszéd Guszti azt kérdezte a hájas feleségétől minap, mikor elmentem mellettük. Te Kata, mitől lett ilyen elbaszott barom ez a gyerek? Na, akkor tovább repedt, ami eltörött bennem egyszer. Nem szóltam neki, pedig tudom, ha elmondom a bandában, Rozsdás úgy összerugdalta volna a szomszédot, hogy lesittelik. Minek a baj? Elkerülöm, csak hagyjanak békén írni. Versekét fabrikálok, persze kurvára nem reklámozom. Mit is mondhatnék? Petőfinek hívnak a többiek. Zsuppi találta

ki, mert a bajuszos csávó is lázadt, meg harcos szelleme volt. Megfogta a fejem, belenézett a szemembe, máshogy mikor a Blahán köpködi a szotyihéjat, és kiteszi a lábát az öltönyösök elé. A mostani nézésében mintha szeretet csillogott volna: - Figyusz Kistaréj! Csináld meg a szerencsédet, apuskám! Csináld meg, mert elkallódsz a picsába! A világ egyre szarabb lesz, a gyávák megdöglenek. Te leszel az új Petőfi, kisgyerek!- azzal megpaskolta az arcom. Pont olyan érzéssel, mint apám, amikor még élt. Jön a zenekar. Indul a buli. Majdnem lekéstem.

Vönöczkiné Gmeindl Margit: Vad akkordok

Milyen tudatmódosító hatása alatt lehetnek ezek a fiatalok?Van, amelyik csak csukott szemmel áll, és talán valahova másik bolygóra képzeletben magát. Távolabb alig látható véres, vagy talán festet arcú fiúk állnak, néznek a semmibe. De van itt más is! Itt elől egy dagadtorrú áll. Véres, talán agyonverték, de lehet, csak felbukott, hisz látszik, hogy ő már sokszor elbukhatott. Orrából vér szivárog. Vajon mi készítet fiatalokat arra, hogy ilyen állapotba kerüljenek? Ki ezért a felelős?Kérdések sokasága tolu fel ilyenkor. A vérzőképű beszól.

- Anyádat nézd, hülyegyerek! A zene csak most kezdődik. Őrület hangok. Remegnek a falak. Tetovált karok csápolnak, közben ordítanak. Talán a szöveget skandálják, de nem lehet érteni, és egy szó egy nézés hatására nem szaroznak, ütnek. Megy az anyázás, a faszozás. Egy megvadult csürhe, pár kómással, aki ha felébred, oda üt, ahonnet hangot hall.

Kivetkőztek magukból, vérszomjasak, és ha már megérezte a sajátja ízét, másét is akarja. Most az enyémet. Takarodj, szétváglak, vagy megeszlek, te csótány. Ezt mind rám zúdította, amelyik még nem zuhant magába öntudatlanul, de nagyon dühös. Mockosan beszél, és minden jelző rám vonatkozik, és mind én vagyok, amíg kattogtatom a gépem. A zene már az én agyamat is kezdi szétverni, mint a dobos a dobját. Körülnézek még egyszer. Azt érzem, innét mennem kell. Eleget láttam, hallottam, hisz mire az első akkord megszólal, volt, aki már akkor emberevőnek képzelte magát.

Fotó: Götzinger Laura - Apa

Dittrich Panka: Kihívás

A fiú a bozótban lesben állt. Szíve dobogása fülében lüktetett. Eljött a pillanat. Megérkezett. - Jaj, a kötél, jaj, azt észre ne vegye, hogy ott van!

Az öreg mezítláb besétált a tóba, kényelembe helyezte magát. Reggelente itt időzött a tó sekélyében elhelyezett széken. Nézte a kósza felhőket, a csendes megsemmisülést, ahogy a fehér kóccokat magáévá teszi az ég kékje. Furcsállta, hogy ezeket a lassú mozzanatok ez idáig észre sem vette. A környezet bájos rezzenései dallamot susogtak, a levelek, ahogy hulltak; a madarak, ahogy csiripeltek; a víz, ahogy hullámzott; ez mind együtt, harmóniával töltötték el. A távolban az ég felé terpeszkedő fenyveserdő örökzöld színei

közt kereste a rejtélyt, és lelte meg a megnyugvás ezernyi sugarát. Pedig tudta, a betegsége felett nem ő, hanem az idő az úr.

Az öreg oldalra fordult. Ekkor a fiú megnyomta a felvevőgombot. Megmarkolta, és rántott erőset a kötélén. A székkal együtt az öreg háttal beleesett a tóba. A kamasz megnyomta a leállító gombot. Összepakolt. Eliszkolt. Vissza sem nézett.

Feltöltötte a pár másodperces videót a „Kandizz Velünk” facebookos zárt csoportba. Sorba jöttek a nevető szmájlik, a gratulációk lufijai. Megnyerte a „Viccelj meg egy embert” c. kihívás témájára kiírt szavazás lájkversenyét.

Egy hét múlva kapott egy privát üzenetet: A saját apáddal szórakozz, ne az enyémmel! Másnap egy csatolt fotó érkezett, azon egy kötél, érthető pózban.

Rozán Eszter: Azért is!

Abban az évben elmaradt a nyár. Esett az eső, hideg szél fújt, a hőmérséklet csak ritkán emelkedett húsz fok fölé. Az üdülőhelyen alig páran lézengtek, a strandok üresen árválkodtak, a lángossütők előtt sem álltak tömött sorban az emberek. A bátrabbak esőkabátban cuppogtak a sáros utakon. Apa is vágyott Füred után, folyton azt mondogatta, de jó lenne elmenni egy kicsit. Néha becsapott az időjárás, röpké időre előbújt a nap, hogy aztán újra elvonuljon a komor felhők mögé. Izgatottan figyeltük a meteorológiai előrejelzést, azt ígérték, hogy a következő hétre javulni fog, ami végül sosem következett be. Aztán eljött a szeptember a maga

bágyadt napsugarával, és bepótolta, amit a nyáron elmulasztott.

– A hétvégén megyünk! – mosolygott rám apa. – Keresd elő a fürdőruhádat!

Egész héten készülődtünk, anya piskótát sütött, elkért az iskolából, hogy tovább maradhassunk. Már összekészítettük az útitáskánkat, amikor apa rosszul lett. Kórházba vitték, megoperálták, lassan lábadozott, közben Füredről ábrándozott, a tudat tartotta benne a lelket, hogy nemsokára odamehet.

– Szó sem lehet róla! – jelentette ki az orvos. – Ilyen legyengült állapotban életveszélyes az utazás. Szomorúan vettük tudomásul, apa tekintetéből eltűnt a bizakodás, romlani kezdett az állapota, nem beszélt többet Füredről. – Azért is elmegyünk! – mondta anya egy szombat reggelen. – De hogyan, amikor felállni sem tudok? És mit akarsz azzal a székkel? Anya diadalmasan válaszolt:– Majd meglátod!

Fotó: Halmágyi Zsolt Loránd - Testőrök között

Ötvös Németh Edit: Feri atya

Már jó ideje szenvedett. Hasogatott a válla, a dereka. A gyógyszerárban Ica segített neki kiigazodni a sok kence között. Otthon kente, ahol elérte. Lassan ereszkedett esténként az ágyra, óvatosan egyenként tette fel a lábát a matracra, aztán múmiaként feküdt hajnalig, az ébrenlét és félénk álmai között. Angyali kezek simogatták. Akkor nem fájt semmije. Gondolt egyet, bebuszozott a városba, az internetről kikeresett szalonba. Kedves, teltkarcsú hölgy fogadta. Kérdésére felsorolta a panaszait. Megbeszélték a teendőket, majd gyorsan félrefordulva levetkőzött, és ráhasalt az ágyra, szégyenlősen kezére fektette a fejét. Erika nekilátott. Az olajjal öntözött testet finoman, majd egyre keményebben átgúrta. A férfi összeszorította cserepes ajkait,

nehogy egy hang is kipréselődjön rajta. Nem a fájdalomtól, a gyönyörtől szeretett volna ordítani. Miután végeztek felöltözött. Fízetett, mikor Erika az esetleges újabb időpontról érdeklődött, kibukott belőle.

- Ugye nem vet meg engem?

A nő értetlenül nézett rá.

- Ugyanis pap vagyok. Feri atyának szólítanak a hívek, nyolcvanharmadik évemet taposom.

Erika lassan az ajtón levő táblára mutatott.

Gyógymasszőr állt rajta fekete betűkkel.

Feri atya este a fotelban aludt el. Apró nyálpatak csorgott az állára szája sarkából. Csodásat álmódott. Egy furcsa autó mellett gyalogolt szálfá tartással, fülhallgatójára figyelve éberem követte az utasításokat, mikor a Szentatya a pápamobilból hálásan rámosolygott.

VERSEK:

/A kivetített fotókhoz írt verseket felolvasták a szerzők/

Fotó: Árpás Márta

Zsubrits Zsolt: Paradoxonok

örül a tavasz virágok a gyermekei minden színvillanásuk
hálaadás paradoxonos a létezés lehetetlen a lehetséges
"imádok élni" mondta a halott ez még csak az első
lépcsőfok háborog a békém békülne a háború
ellenpontjaiban büszkén viseli szégyenét figyelem
figyelmetlenségem elmém szelídében szív szépségei
szívárványt színeznék rútnak örül a tavasz

Fotó: Bóka Zsuzsa

Zsubrits Zsolt: Ébredés

Mikor a földöntúli
földközélbe ér,
hajnal ereje éled,
fák koronáját simogatja egy-egy napsugár,
nyújtózó nyitányát zengi a réten,
aranyló hangoktól harsonál,
előkészíti a forróság mai útját
Ismét dalra fakad a fény.

Fotó: Bóka Zsuzsa

Zsubrits Zsolt: Nyár reggeli Szerelem

Időnként különös óráimban
a Nap megengedi,
hogy belefeledkezzek forró tekintetének tengerébe.
Akár egy örökké derűs arc,
aransárgán szemlél engem.
Valahol félúton összeér, ami közös bennünk,
cinkosan mosolyog fel együttállásunk.
Titkos szövetségünk fényessé,
szerethetővé változtatja az érdemlegest.
Farkasszemezésünkben a szépség kivirágzik,
és feltétel nélkül lüktet szívünkben
a nyárreggeli szerelem.

Fotó: v. Bognár Imre Tivadar

Vönöczkiné Gmeindl Margit: Madárszerelem

Csodás a reggel, tiszta az ég,
Kedvesem, szerelmem száll feléd!
A napsugár oly mohón issza a harmatot,
Ne félj te semmitől, hisz én érted vagyok!
Szeretlek, szeress hát, súgja a szellő,
Feletted, felettem nem lehet felhő,
Csőrömben, ha kéred, elhozom a napot,
Lásd itt vagyok veled, rólad gondoskodik!

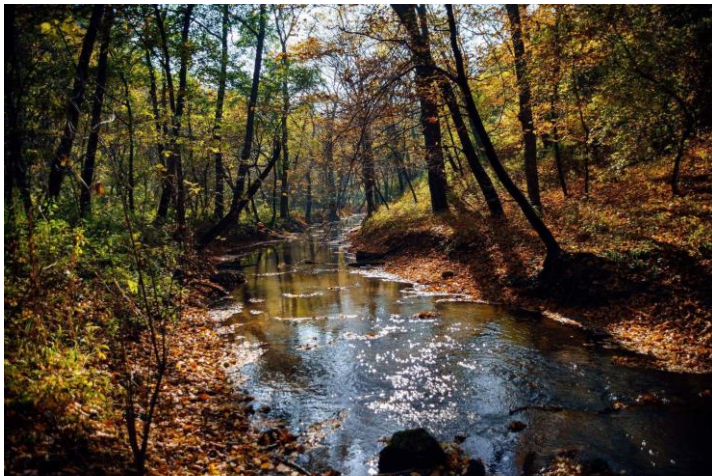

Fotó: Nemes Zoltán 'mettor'

Vönöczkiné Gmeindl Margit: Csillagjaim

Ha nézem az égen a csillagokat,
ha vágyom, hogy az éj szele majd simogat,
csillagjaim, csilingeljetek!
Ha félem a holnapot s vágyom a tegnapot,
csillagjaim, nekem ragyogjatok!
Fekszem az ágyamon, ébren is álmodom,
tegnapi csókjaid már soha nem kapom,
csillagjaim, helyette csókoljatok!
S ha létem majd elmerül éteri mélyben,
ott leszek végül a mennyei fényben,
csilingelő csillagjaim, ti búcsúztassatok!

Fotó: Molnár László

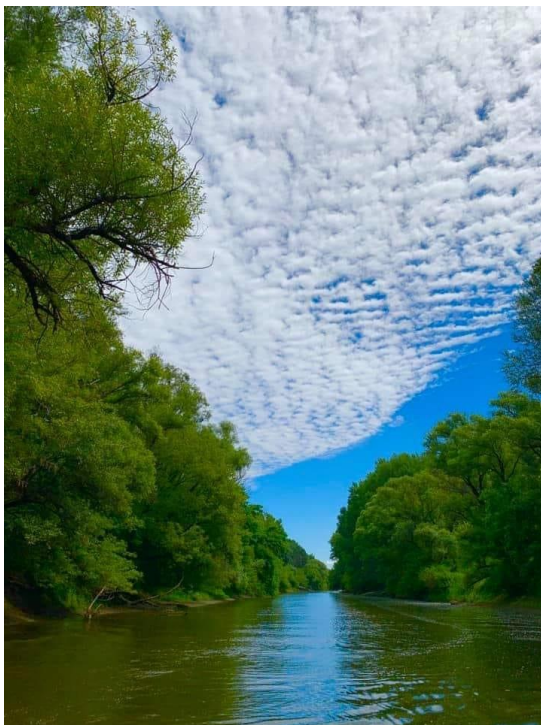
Ötvös Németh Edit: Elmúlik

rikító még a nyár
hősége szinte nyávog
ahogy a buszra vár

levetett zoknija a sarokban pihen
hajnalban a kertben járt
elbukott az árvácska portölcséireiben

erőlködik egy utolsót
felfűti a kazánt robban
a hang is remeg
majd olvadtan poshadt nyálként
a nyelveken loccsan

szikár férfiak állnak a parton
törzsükön moha piheg
hajukat copfba köti a szél
szemükbe fröcsköli vizet
a folyó sodra és az elmúló hév

Fotó: Borsodi Géza

Kerecsényi Éva: Ne félj

Ne félj, suttogom magamnak,
ahogy a megfáradt csendben
fakó emlékek pislognak
a múlt poros polcán.
Édes ifjúságom,

mondd, hova szöktél,
nyílnak még virágok
a lépteid nyomán?
Ne fuss el kérlek,
ne fordítsd el arcod,
fényszomjas lelkem
kapaszkodik beléd,
szétcsúszott napok közt
elúsznak az évek,
de haldokló világ romjai fölött
lágyan megérint egy puha tenyér.
Szétfoszlott álmaim újrachorgolja,
csipkével díszíti holnapom,
s a hamvadó pillanat keresztüztében
utam a fény felé folytatom.

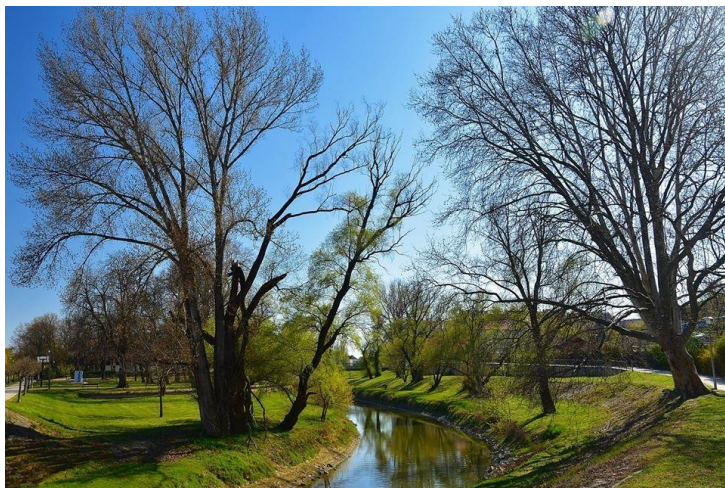

Fotó: Erdős László

Kerecsényi Éva: Májusi nász

Csipkeruhában pózol a május,
virágnyakékkal kecses nyakán,
parfümfelleget repít a szellő,
illata belengi mezők haját,
pipacsparádé, színes kavargás,
vérvörös szárnyú szenvedély,
természet torkából feltörő sóhajt
szél viszi hátán a felhők felé,
pimasz pillanat kopogás nélkül
ront be érzések ajtaján,
nekigyürkőzik, levesz lábamról,
s én megadón tűröm a támadást,
illatok, ízek, bódító színek
kezemet kérik - ám legyen,
behálózott e tavaszi mámor,
s vele örömmel oltár elé megyek.

Fotó: Bögi Tamás

Kerecsényi Éva: Fényerő

felhők között szökdécsel a szellő,
cirógat sok zsenge fűzfaágat,
magam mellé ültetem a csendet,
remek társaság, hogy szavába ne vágjak,
nem szólunk semmit, bámuljuk az eget,
gondolathangyák szanaszét kószálnak,
jó lenne tudni, mit hoz a holnap,
adhat-e csókot a tavasz a nyárnak,
szívek zokognak, szöknek a percek,
zárt ajtók mögött dörömböl az élet,
ölelni kéne, s szeretni nagyon,
üssön már léket a fény a sötétben

Fotó: Varga György

Kerecsényi Éva: Hangsebességgel

kanyarog az élet,
egyenes út talán nem is létezik,
mindenütt kitérők, árkok,
stop táblák,
Isten felemelt ujja
az intő jel,
hogy most nem
erre, hanem arra,
persze okkal,
bízz bennem,
minden csak érted – mondja,
s én mégis toporzékolva kérdem,

miért pont most, miért pont velem,
próbálom héjából szemenként kifejteni
a megfejthetetlen titkot,
s türelmet tanulni
az idő örvényében,
holott nyilvánvalóként,
a hang sebességével
repülnék hozzád
s az új élet nevű
cél tábla kellős közepébe,
úgy fáj maradásom,
kétségbeesetten tátogok,
könnyezve érted kiáltok,
s partra vetett halként vergődök,
majd megöl hiányod...

Fotó: Erdős László

Jakab Ibolya Shanti: Eső után

„Meghasad a föld,
s a Menny látszik benne,
angyalok rebegnek hálaéneket,
szivárvány öleli a város horizontját,
eső táplálja a földi életet.”

Fotó: Erdős László

Jakab Ibolya Shanti: Napnyugta

Olvadó csendben
aludni tér a Nap,
csendes nyoszolyáján
új erőre kap.
Még egyszer utoljára
meg-megsimogat,
szeretően, féltően
pihenni hívogat.

EMLÉK-KÉP-ALKOTÁS

(karantén haikuk)

/Dittrich Panka : Karantén haikuk zenés videó/

Feltámadt Krisztus szobra Vadosfáról, 17. század

Simogat engem
Karja nélkül is érzem
Magához ölel

Oltárképtöredék Varsádról

Képtöredékek
Ígésző csoda az is
Ami láthatlan

Kehelytakaró

Hímzett terítőn
Az öltésekben elvarrt
Szelíd sóhajok

19. század végi ezüstözött levélfelbontó

Levelt írok
A virtuális térben
Billentyűt ütök

Árvízi kehely, 1838

Könnye felszárad
Az örök hála cseppje
Kehelyben nyugszik

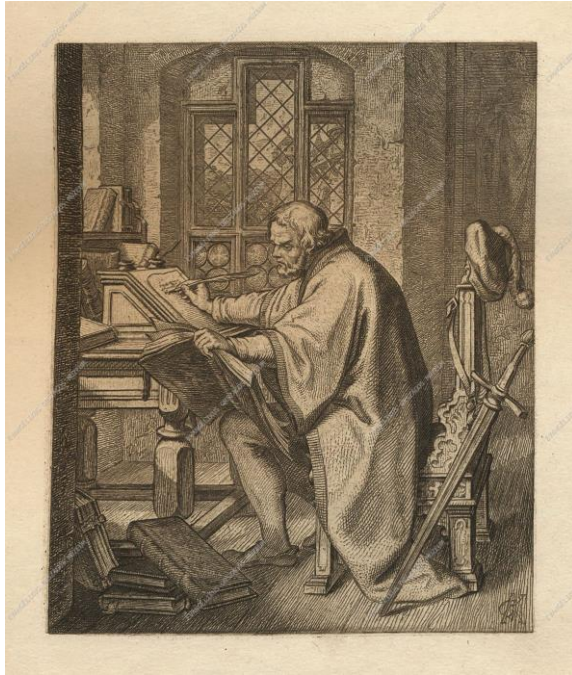
Kossuth Lajos növénygyűjteménye, 1860

Távoli útról
Másvilági emlékekkel
Fújdogál a szél

Ezüst pálmaág, 1931

Dicső tehetség
Ha felfedezni vélnek
Jut egy pálmaág?

Gustav König: Luther németre fordítja az Újszövetséget, 1850

koronavírus
Átírta a világunk
Borús karantén

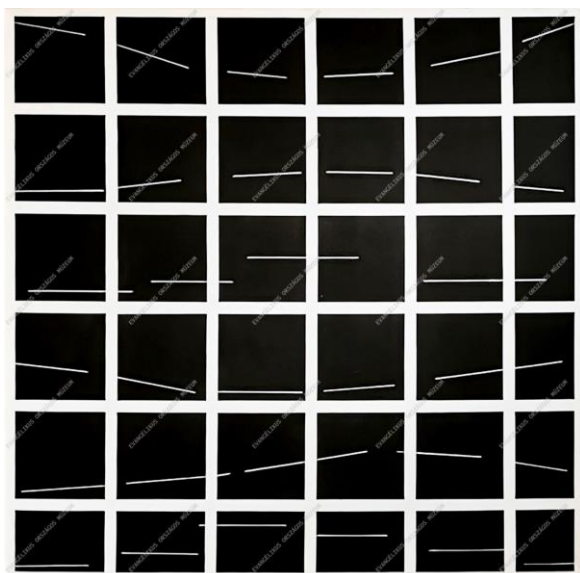
Gaudiopolis jelvény, 1946

Anyám nem nevelt
Neki hogyan köszönjem
Gondviselésem?

Polgár Rózsa: Esernyő, 1984

Szomszédasszonyom
Ül a gangon képet varr
Keresztöltéssel

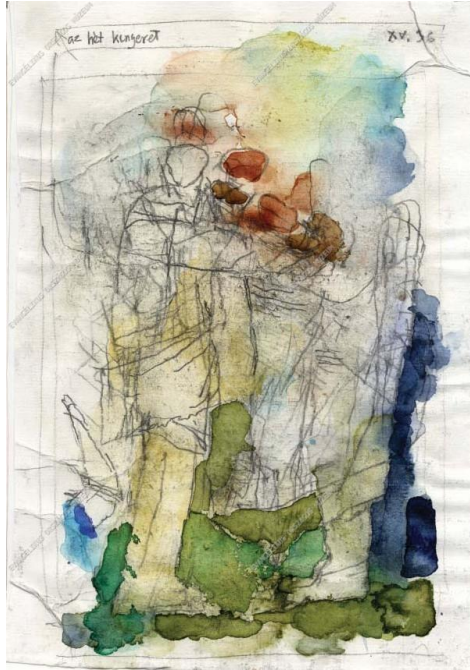
Konok Tamás: A gondolatmenet struktúrája, 1991

Keresztbe-kasba
Fókuszált tereinken
Kaszál az időnk

Horváth Csilla: Látásmód, 2013

Szemünk fényei
Másképpen csillannak meg
A monitoron

Karátson Gábor akvarellje Máté írása szerint való evangéliumhoz, 2017

**Minden festett szín
Bármilyen papírlapon
Küld egy illatot**

Valamint lejátszásra került Ötvös Németh Edit

program:

Kerecsényi Éva - Köszöntő

VIDEÓ KIÁLLÍTÁS ANYAGÁBÓL

Balassa Péter: Megérezés – Nemes Zoltán 'mettor'

Müller L. Péter: Az idő fogágában – Erdős László

Vönöczkiné Gmeindl Margit: Áhitat v. Bognár Imre Tivadar

PRÓZÁK:

Ötvös Németh Edit: Kistaréj - **MOHAI Balázs: Pár akkord és indul a pogó**

Vönöczkiné Gmeindl Margit: Vad akkordok - **MOHAI Balázs: Pár akkord és indul a pogó**

Dittrich Panka: Kihívás - **GÖTZINGER Laura: Apa**

Rozán Eszter: Csak azért is! - **GÖTZINGER Laura: Apa** /felolvassa Csiszár Antal/

Ötvös Németh Edit: Feri atya - **HALMÁGYI Zsolt Loránd: Testőrök között**

VERSES VIDEO /Ötvös Németh Edit/

VERSEK:

Zsubrits Zsolt: Paradoxonok – Árpás Márta

Zsubrits Zsolt: Ébredés – Bóka Zsuzsa

Zsubrits Zsolt: Nyárreggeli Szerelem – Bóka Zsuzsa

Vönöczkiné Gmeindl Margit: Fagykirály – Kovács Ferenc

Vönöczkiné Gmeindl Margit: Bűnöm – Nemes Zoltán 'mettor'

Ötvös Németh Edit: Elmúlik – Molnár László

Kerecsényi Éva: Ne félj – Borsodi Géza

Kerecsényi Éva: Májusi nász – Erdős Laci

Kerecsényi Éva: Fényerő – Bögi Tamás

Kerecsényi Éva: Hangsebességgel – Varga György

Jakab Ibolya Shanti: Eső után – Erdős László

Jakab Ibolya Shanti: Napnyugta – Erdős László

VETÍTÉS - zenére

Dittrich Panka: 13 kép + 13 „KARANTÉN” haiku

Kerecsényi Éva- Elköszönés

ÉLETRAJZOK:

BALASSA PÉTER (1977) – Győr

Pápán születtem 1977 februárjában. Mióta az eszemet tudom, az élet nagy dolgain gondolkodtam, történeteket találtam ki vagy játszottam el. Gyerekként a Bakony és az akkor népszerű indiános történetek voltak rám nagy hatással. A gimnáziumi években a versek hoztak kisebb sikereket, míg 2013-ban elkészült „A kút” című drámám, amit szerzői kiadásban nyomdába is küldtem. Jelenleg egy regényen (is) dolgozom.

DITTRICH PANKA (1966) – Győr

Születtem Győrött. 2004 óta hobbiból írok. Gyermekkori élményeim elbeszélésével kezdtem, az akkori állami gondozott életemet örökítettem meg. Azóta írok rövidebb novellákat, tárcákat, szatírákat. Valamint a versírás is naponta az életem részét képezi. Szeretek alkotni, adni valamit magamból másoknak. Kedvtelésből e-book köteteket szerkesztek. Másik hobbim a verseszenés videók készítése. Több irodalmi pályázaton elért sikereim mellett, számomra a Kisalföld újságban közölt versek jelentik a legnagyobb örömet, hiszen a közvetlen környezetemben eljut minden hozzám közelálló emberhez. Megjelent köteteim: Rácsok a gyerekzsoba ablakán (2005), Csendhajó (2014), Csendem (2016), Ellen-tétek (2017).

E-book kötetek: Szívtárs (2015), Ihletések (2016), Itt vagyok (2016), melyek a MEK (Magyar Elektronikus Könyvtár) weboldalán olvashatók és ingyenesen letölthetők.

Az Író Alkotók Klubja vezetőjeként azt a célt tűztem ki, hogy a környezetemben lévő írókat ne csak a virtuális közegben ismerjék meg, hanem szűkebb környezetükben is bemutatkozzanak, gazdagítva ezáltal Győr irodalmi életét is.

JAKAB IBOLYA SHANTI (1955) – Győr

Dudaron születtem, 2 gyermek édesanyja vagyok és öt unoka boldog nagymamája. Vámszakértőként és banki tanácsadóként dolgoztam, 2014 óta nyugdíjas vagyok. 2016 decemberében írtam 40 év után az első verset Bendegúz unokám születésnapjára, ami annyira jól sikerült, hogy a családom biztatására publikáltam. Azóta is jelennek meg verseim a poet . hu oldalon, ahol amatőr és közismertebb költők írásai olvashatók. Mindig szerettem a verseket. Asztrológusként és lélekgyógyásként többnyire olyan témákról írok, ami az emberek lelkét foglalkoztatja, megbetegíti, illetve az eddigi tapasztalataimat fogalmazom meg. Mellette a győri Liszt Ferenc Kórus tagja vagyok. Minden alkalommal feltölti a lelkem, amikor énekelhetek. Nagyon szeretek utazni. Mindenre nyitott vagyok, ami boldoggá teszi a lelkem.

KERECSENYI ÉVA (1964) – Győr

Körmenden születtem. Szombathelyi és pécsi tanulmányaim után a sors szerencsésebb kezének köszönhetően Győrbe vezetett az utam. Olasz magántanárként és asztrológusként tevékenykedem. Az írás számomra hobbi, szenvedély és egyfajta lélekkerápia is. Verseim több internetes irodalmi portálon is megjelennek. Az Art'húr Irodalmi Kávéház egyik szerkesztője vagyok, és az Art'húr, valamint a Cserhát irodalmi díjak boldog tulajdonosa. Három magánkiadású könyvvel büszkélkedem. 2015-ben jelent meg Lélekkeringő címmel első könyvem, 2016-ban a Felhőtánc, 2017-ben pedig a Lélekfutam c. verseskötetem. 2019-ben Mohácsi Attilával a Győri Nemzeti Színház színművészeivel „Érzések és Sugallatok” címmel közös CD-t adtunk ki.

MÜLLER L. PÉTER (1970) – Győr

1970-10-07 születtem Győrben. Azóta itt lakom. Itt végeztem tanulmányaim, itt érettségiztem. Budapesten könnyűipari mérnökként szereztem diplomát. 20 éven át Győr szövőiparát erősítettem. Két csodálatos gyermek édesapja vagyok.

2018. júniusában találkoztam a győri íróklub jeles tagjaival. Az ő biztatásukra kezdtem verseket írni. Hiszem, hogy az alkotásnak ez a formája sok embernek

segítség. Élmények, emlékek, érzések, szavak, melyeket kapok; átítatódik bennem, és visszaadom. Adni jó!

Verseim elsősorban a győri Írók Alkotók Klubja havi újságában jelennek meg, valamint a Poet.hu internetes oldalon. Megtisztelő volt a „Szavak a mélyből” antológiában is megjelenni (2018) valamint a költészet napja alkalmából megrendezett Versek & Képek 2019 Kiállításán (2019 április 10.)

ÖTVÖS NÉMETH EDIT (1966) – Győr

Születtem Győrben. Versírással 2015 óta foglalkozom. Számos irodalmi oldalon szerepelek, több antológiába beválogatást nyertem. Büszkeséggel tölt el, hogy alapító tagja lehettem az Író Alkotók klubjának. Publikálási lehetőséget kaptam a Menhely Alapítvány gondozásában megjelenő Fedél Nélkül c. lapban, a Napvilág, Pieris.hu és. Dokk felületén is olvasható vagyok. Szerepelhettem 29 társammal együtt egy CD-n közös verssel. A Napút pályázatán harmadik helyezést értem el egy Adyról szóló verssel.

A 100 szóban Budapestről című zsebkönyv 2018-as kiadásában két írásommal szerepelhettem. A Nők Lapja pályázatán a kiemelt húsz próza közé kerülhettem alkotásom.

ROZÁN ESZTER (1969) – Szombathely

Újságíró, médiumalapító. Nyolckötetes író, 11 éve a vaskarika.hu újságírója. Főként kulturális és PR-cikkek köthetők nevéhez. Rendszeresen publikál a Napút kulturális folyóiratban, írásai különböző antológiákban jelennek meg. A Hang-Szín-Pad Stúdió Kulturális Egyesület alapítója rádiós főszerkesztő, (Szóköz Rádió) és műsorvezető (Berzsenyi és Credo Rádió)

VÖNÖCZKINÉ GMEINDL MARGIT (1952) – Győr

Győrben születtem, de gyermekéveimet Gönyűn töltöttem. Mindig szerettem a verseket, az irodalmat. Versíráshoz mégis csak egy szomorú esemény késztetett. Ki kellett írni magamból a fájdalmaimat, vágyaimat és mindent, amit éreztem. Ismerőseim unszolására pár versem beküldtem a Kisalföld című lapba. Meglepetésemre ezeket közölték. Ez további írásra ösztönzött. Azóta különböző antológiákban jelentek meg verseim, újabban novelláim.

2013-ban és 2016-ban magánkiadásban megjelent az „Életmorzsák” és a „Gyémántkönnnyek” című verseskötet. Két CD-m is van a You Tube-n. Itt zenei aláfestéssel Mészáros Mihály színművész mondja el verseimet. Mindig öröm számomra, ha írásaimmal megérintem az olvasó szívét.

ZSUBRITS ZSOLT (1967) – Győr

Győrben élek és dolgozom. Szakképzési tanácsadó vagyok a Győr-Moson Sopron Megyei Kereskedelmi és Iparkamaránál. 3 nagykorú gyermekem van. Mindig is érdekeltek az emberek, emberi sorsok, az emberben működő erők, lelki történések, rezdülések. Közel 4 éve kezdtem el rendszeresebben írni, a gondolataimat és érzéseimet papírra vetni. Elsősorban versek, novellák kéredzkednek ki belőlem. Eddig két kötetem jelent meg. FinomSZER (2014 - Prózák, versek), Álomszárnyon (2017 – Versek), Érző útOn (e-verseskötet 2020)

Tartalom

Vetített versek.....	3
Balassa Péter: Megézés.....	4
Müller L. Péter: Az idő fogságában.....	5
Vönöczkiné Gmeindl Margit: Áhítat	6
PRÓZÁK:.....	7
Ötvös Németh Edit: Indulhat a buli	8
Vönöczkiné Gmeindl Margit: Vad akkordok.....	9
Dittrich Panka: Kihívás.....	11
Rozán Eszter: Azért is!	12
Ötvös Németh Edit: Feri atya	14
VERSEK:.....	16
Zsubrits Zsolt: Paradoxonok	17
Zsubrits Zsolt: Ébredés	18
Zsubrits Zsolt: Nyár reggeli Szerelem	19
Vönöczkiné Gmeindl Margit: Madárszerelem.....	20
Vönöczkiné Gmeindl Margit: Csillagjaim	21
Ötvös Németh Edit: Elmúlik	22
Kerecsényi Éva: Ne félj	24
Kerecsényi Éva: Májusi nász.....	26

Kerecsényi Éva: Fényerő.....	27
Kerecsényi Éva: Hangsebességgel	28
Jakab Ibolya Shanti: Eső után	30
Jakab Ibolya Shanti: Napnyugta	31
EMLÉK-KÉP-ALKOTÁS.....	32
/Dittrich Panka : Karantén haikuk zenés videó/	32
ÉLETRAJZOK:	47
BALASSA PÉTER (1977) – Győr	47
DITTRICH PANKA (1966) – Győr.....	47
JAKAB IBOLYA SHANTI (1955) – Győr	48
KERECSENYI ÉVA (1964) – Győr.....	49
MÜLLER L. PÉTER (1970) – Győr.....	49
ÖTVÖS NÉMETH EDIT (1966) – Győr	50
ROZÁN ESZTER (1969) – Szombathely.....	51
VÖNÖCZKINÉ GMEINDL MARGIT (1952) – Győr	51
ZSUBRITS ZSOLT (1967) – Győr.....	52

Fotó: Erdős László